

ADELFA SORO BÓ

Adelfa Soro Bó va néixer a Castelló de la Ribera (València) el 1887. Quan tenia tretze anys d'edat es va obrir al seu poble el Col·legi de Santo Domingo, regentat per les Germanes Dominiques de l'Anunciata. Des del principi es va inscriure a l'esmentat col·legi: a les classes de labors, formació humana i religiosa hi assistien amb freqüència moltes noies fins que es casaven o ingressaven a la vida religiosa. Va pertànyer a l'Associació de Filles de Maria. Ingressà al Noviciat de Vic el 1905. Mostrà la seva estima per la vocació i el desig de santificar-se, no desitjant res més que la fidelitat a Déu; la seva família era molt bona, però hagué de lluitar per entrar a la vida religiosa.

La primera assignació va ser al Col·legi de Sant Andreu de Palomar, avui incorporat a la ciutat de Barcelona; va ser professora de música i labors; es va distingir pel seu caràcter dolç, amable, atractiu, model de virtut i amb la intenció sempre dirigida cap a Déu; tenia predilecció especial per l'Orde Dominicana; a les seves alumnes els inculcava l'amor als malalts; algunes van conèixer per ella la leproseria de Barcelona i la van visitar. No es queixava de les seves dolències tot i que la seva salut era feble. Era molt agradable, fina, delicada en els seus modals, apreciada arreu per les Germanes i nenes; el seu caràcter alegre i jovial era l'alegria santa de la Comunitat. Religiosa i de bona intel·ligència i de bon gust, competent en diversos aspectes culturals, ciències, literatura, dibuix, música i labors, feia que ben aviat es guanyés l'admiració i confiança. En la seva darrera assignació, que va ser al Col·legi del carrer Trafalgar a Barcelona, es va mostrar de caràcter optimista i procurava encoratjar les Germanes més aprensives. En arribar les primeres notícies de la persecució religiosa i presa la determinació de dispersar la comunitat de Trafalgar, ella va ser una de les poques que es van mantenir intrèpides al costat de la Priora per fer front als esdeveniments. Va morir als 49 anys d'edat.

ORACIÓ

Déu, Pare de Misericòrdia, que concedires a les nostres Beates GG Ramona Fossas, Adelfa Soro, Teresa Prats, Ramona Perramón, Otilia Alonso, Reginalda Picas y Rosa Jutglar, la gràcia de morir per Crist, fes que per la seva intercessió, se'ns concedeixi la gràcia que et demanem...

Ajuda'ns en la nostra feblesa per tal que, com elles no dubtaren en donar la vida per Tu, així també nosaltres ens mantinguem fermes en la confessió del teu Nom i en la vivència de la Fe. Amén.

Serventa de Déu Dominga Benito Rivas (en el nom de Baptisme Cristina María) Religiosa Professa de la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata (1900-1977)

CRONOLOGÍA

I.- Nacimiento e Infancia

1900, 16 marzo. Nace en Pido – Espinama, diócesis entonces de León, arciprestazgo de Potes (Liébana), y provincia de Santander, hija de Domingo de Benito Antón, natural de Pido – Espinama, y Micaela Rivas de Benito, también de Espinama. Fue inscrita en el Municipio de Camaleño, *Libro de Nacimientos*, n. 13, fol. 145, n. 145.

Los padres de la Sierva de Dios, Domingo de Benito, natural de Pido - Espinama y Micaela Rivas, natural del mismo lugar, contrajeron matrimonio en la parroquia de San Vicente Mártir de Espinama el 21 de julio de 1886; asistió al matrimonio D. Eulogio González Orejas. Se registró su matrimonio en el *Libro de Matrimonios* IV, folio 56. Certificación del Encargado del Archivo D. José Merino Grande, en Espinama a 24 de junio de 1983.

Domingo Benito, padre de la Sierva de Dios, nació el 9 de febrero de 1863, hijo de Santiago Benito y Marcela Antón, naturales de Espinama; bautizado el 12 de febrero de 1863. Parroquia de San Vicente de Espinama, *Libro de Bautismos*, X (1852-1866), fols. 66-66v.

Micaela Rivas nació en Espinama el 8 de mayo de 1865, y fue bautizada en la iglesia parroquial de San Vicente del mismo lugar el día 13 de mayo; hija de Julián Rivas y Manuela de Benito. Parroquia de San Vicente de Espinama, *Libro de Bautismos*, X (1852-1866), fols. 83 v-84.

17 marzo. La Sierva de Dios recibe el Bautismo en la Parroquia de San Vicente Mártir de Espinama. Su nombre de Bautismo: Cristina María. Ministro del sacramento D. Eulogio González Orejas, Párroco. Partida Bautismal en la Parroquia de San Vicente Mártir de Espinama, *Libro de Bautismos*, XI (1867-1919), fol. 245.

1906, 18 agosto. Recibe el sacramento de la Confirmación de manos del Obispo de León D. Juan Manuel Sanz y Saravia (1848-1919). Obispo de León de 1905 a 1909 en que lo nombraron para Jaén.

1906, hacia. Comienza estudios primarios en la escuela de Espinama.

Sant Francesc Coll

Senyor, Vós, que vàreu fer de Sant Francesc Coll, un incansable apòstol de l'Evangeli i del rosari i l'enriqueu amb les virtuts i les creus de les ànimes santes, concediu-nos per la seva intercessió la gràcia que us demanem...

Feu que sapiguem imitar les seves gestes i doneu-nos fortalesa per a viure amb serenitat les alegries i proves de la nostra vida cristiana. Amén

Dominiques de l'Anunciata
www.dominicasanunciata.org

FRANCESC COLL: ARTESÀ DE LA PAU

En la vida de Francesc Coll els desafiaments van començar ben aviat.. Como seria el seu caràcter de valent i emprenedor que, amb només 27 anys, essent un jove sacerdot, el seu Bisbe decideix enviar-lo a un dels punts més conflictius de la diòcesi en aquell temps de guerra civil. Es tractava de la vila de Moià, recentment incendiada, amb més de 120 morts i 300 cases destruïdes de les 500 que formaven la població. L'actuació de Francesc va estar a l'altura de les circumstàncies. Es va multiplicar per arribar a tots, i especialment per desarrelar l'odi i el ressentiment que havien niat en els cors a causa de tanta violència. D'aquells moments dona testimoni Isidre Dalmau, prevere que, como diu ell mateix, va tenir «*la sort de conèixer-lo i tractar-lo tant de prop...*».

Dels anys que el Pare Coll va estar de Vicari a la parròquia de Moià, declara: «*Puc assegurar-li que aquest senyor va treballar incansable catequizant als nens, predicant, confessant, assistint als malalts i socorrent als necessitats. Va ser per aquesta parròquia un àngel de pau; sortosament va venir de Vicari poc temps després de l'incendi i destrucció que va patir aquesta vila en la guerra dels set anys. En aquells dies, en què tan exaltats estaven els ànims, etc., amb el seu exemple, predicació, zel per la glòria de Déu i santificació de les ànimes (...) i mantenint amb els seus familiars converses dolces i amables, va apagar molts odis i va portar la pau a moltes famílies, de manera que, tot i que les persones ofeses veiessin als seus enemics, no hi va haver venjança alguna particular*».

L'afany de Sant Francesc Coll a favor de la pau no va ser casual ni conjuntural. Havia penetrat en la dinàmica de les benaurances: «benaurats els pacífics perquè seran anomenats fills de Déu» (Mt. 5,9). Era una de les seves opcions de vida i li va dedicar temps i els seus millors talents. Es va convertir en un d'aquells artesans de pau dels que parla el Papa Francesc, que no pretenen «ignorar o dissimular els conflictes, sinó 'acceptar patir el conflicte, resoldre'l i transformar-lo en la cadena d'un nou procés'. Es tracta de ser artesans de pau, perquè construir la pau és un art que requereix serenitat, creativitat, sensibilitat » (GE 89).

El Pare Coll ens convida, també a nosaltres, a ser artesans i àngels de pau en la nostra família, treball, entorn...!

**Francesc Coll, O.P. Testimonis*, Vito Gómez García, Valencia, HH. Dominicas de la Anunciata, 1993, p. 703.

«Sembrar pau al nostre entorn; això és santedat»

(Papa Francesc, GE 89)

M.J.A.

Com portar pau a les nostres relacions i en els ambients en què vivim? Sant Francesc Coll, en els escrits dirigits a les Germanes, ens deixa alguns savis ensenyaments que poden servir per a tothom. Aquí en presentem alguns:

«Què ens recomana el nostre Fundador per poder ser constructors de pau?»

Si ens aturem primer en l'aspecte negatiu, es destaca de cop una cosa fonamental **evitar la crítica destructiva i la murmuració**. Té frases molt dures en aquest sentit. Parla de «*llengües iròniques*», causa de discòrdies i pertorbació en la pau i unió de la comunitat.

Per el Pare Coll el veritable vincle de la pau i de la unió és l'amor, la caritat. Com ens diu el Concili Vaticà II és necessari l'exercici de la fraternitat per a construir la pau, perquè la pau és fruit de l'amor.

Un amor misericordiós ens demana el P. Coll. I és que, com afirma Segon Galilea, «la prova de la maduresa de l'amor es dona amb l'ús de misericòrdia vers els rostres concrets que trobem cada dia ». Per això ens exhorta el P. Coll: «*Revestiu-vos d'entranyes de misericòrdia per dins i per fora*».

No podem oblidar que la pau és obra de la justícia. Una clara al·lusió a ella la trobem quan amb veritable fermesa exigeix igualtat en la vida fraterna: «Han de menjar un mateix pa d'instrucció, d'educació, i de correcció, i del mateix pa de menjar i vestir, de treballar i descansar».

Per al P. Coll, la **humilitat** té capital importància en un conuiu pacífic. Fonament de totes les virtuts, ho és també de la caritat i de la unió fraterna: «La humilitat dona la veritable pau i unió». «L'humil sap congeniar amb tothom». «Us convé ser humils, suaus i pacífiques».

Sap també el P. Coll que la **mansuetud** té com a fruit la pau. Per això aconsella: «Sigueu afables i assossegades amb tota mena de persones». «Una resposta dolça suavitzava l'ira».

La **dolçor**. La té molt en compte en el capítol dedicat a l'obligació de donar bon exemple. Recorda que segons S. Francesc de Sales és la virtut de les virtuts. Per això, en concretar com donar bon exemple, acaba dient: «*i sobretot, practicant l'amabilitat amb tothom* ». [...]

Tinguem present que «la pau del món es recolza en els petits gestos de pau que cada un podem construir a la mesura de les nostres forces i de les nostres responsabilitats».

**El P. Coll, constructor de paz*, H. Socorro P. Campo-Osorio, *Butlletí Anunciata* n. 252, 1991

& Tota la família agraïm l'ajuda rebuda de Sant Francesc Coll. **Ferrerries** (Menorca).

& Pels molts favors, fins i tot miracles rebuts, donem gràcies.. C. Jordà. **S. Vicenç de Castellet**.

& D'**Arenys de Munt**, vam rebre la següent nota: Gràcies al Pare Sant Francesc Coll, per una gràcia, (material), rebuda.

& Demano al P. Coll que em doni salut i que la intervenció surti bé. Prego als lectors de «Testimonis de la Llum», que s'uneixin a les meves pregàries. Maria Gómez (USA).

& Vull agrair a les GG. Dominiques del Col·legi San Vicente Ferrer de Sagunto, que juntament amb nosaltres hagi resat per la meua filla Alma. Un matí, quan vaig portar el meu fill Manuel al Col·legi jo estava molt trista, i les germanes em van preguntar què em passava, els vaig explicar que havia donat a llum a la meua filla Alma i havia nascut amb «parada cardio-respiratòria». Estava hospitalitzada molt greu. Les dues havíem patit molt. Les GG. em van donar una relíquia de Sant Francesc Coll, donant-me gran esperança de recuperació perquè a molts nens els ha ajudat. I, efectivament, la meua filla Alma és a casa i recuperada. Moltes gràcies, Sant Francesc Coll, per intercedir en la salut de la meua filla Alma.

Família de Sagunto

Si desitges compartir les gràcies rebudes per intercessió de Sant Francesc Coll, Germanes Màrtirs o G. Cristina Domíngua Benito, pots fer-ho comunicant-te amb les Germanes Dominiques de l'Anunciata en una de les direccions següents:

Casa General
C/ La Granja, 5 28003 Madrid (Espanya)
dacgeco@dominicasanunciata.org

Provincia Sant Ramon de Penyafort
C/ Elisabets, 19 08001 Barcelona (Espanya)
provsrainmundo@dominicasanunciata.org

Provincia Santo Domingo de Guzmán
Av. Alfonso XIII, 160 dpdo.
28016 Madrid (Espanya)
provssdomingo@dominicasanunciata.org

Provincia Santa Catalina de Sena
C/ González Besada, 18
33007 Oviedo (Espanya)
provscatalina@dominicasanunciata.org

Provincia Santa Rosa de Lima
C/ Junín, 1223
1113 Buenos Aires (Argentina)
provrososa@dominicasanunciata.org

Provincia San Martín de Porres
4ª Calle Oriente, 4-4 04104 Santa Tecla
(El Salvador, C.A.)
provsmartin@dominicasanunciata.org

Vicariato San Francisco Coll
Soeurs Dominicaines de l'Anunciata
B.P. 1160 Cidex-1
Abidjan - 28 (Côte d'Ivoire-África)
vicariatsfcop@gmail.com

Delegación de la Provincia Santa Catalina
Rua Eneida, 358. Bairro N.S. da Glória
30881-520 Belo Horizonte M.G. Brasil)
delegadabrazil@dominicasanunciata.org

Provincia San Raimundo -Filipinas-
Dominican Sisters of the Anunciata
12 P Bernardo St. - Cubao Dist.
Quezon City. Filipinas
anunfilipinas@yahoo.com